உ

கடவுள் துணை.

மாம்பழக் கொம்மி.

திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து வர்ணமெட்டு

இது

கோரக்கோட்டை

ப. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்

இயற்றியது.

பூ. சு. துளசிங்க முதலியார் குமாரன்

பூ. து. மாசிலாமணி முதலியாரவர்களது

சுந்தாவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

[அணா 1.

ங்காருசெட்டிவீதி, வேப்பேரி போஸ்டு, மதராஸ.

O-785MVV3,M
N21
85903

2423
25 JAN 19

உ

கடவுள் துணை.

மாம்பழக் கொம்மி.

திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து வர்ணமெட்டு.

விநாயகர் துதி

கலிவிருத்தம்.

வித்தை யும்வளர் நாளுஞ் சிந்தையிற்
பத்தி ஞானமும் பாக்கியம் பற்பல
வுத்தி யுந்தரு முள்ளக் கோயிலின்
சித்தி யானையின் சேவடி போற்றுவாம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி துதி.

தெள்ளுதமிழுக்குதவு சீலன் என்ற சந்தம்.

திருவளை மார்புடைய தோளா அனு
தினம்வடிவேலன் பணி தாளா உயர்
சீர்த்திமிகு யசோதையின் நேர்த்திமகனாகவேநீ
வந்தோய் புகழ் தந்தோய்

அருமறைதனிற்புகல் கண்ணா எனை
யாதரிக்கவாருங்கார் வண்ணா தினம்
ஆயர்மனை தோறுமரி மேவுநவ நீதமுண்ணும்
வாயா மனத் தூயா

வேண்டுவோர்மனத்தமர் தேவா என்
வினையகற்று மகானு பாவா ஞான
வித்தகனே யித்தநியே பத்தியுடன் நத்திவந்தேன்
[illegible] கண் பாரும்

பாண்டவர்கட்கரு கூலா பெரும்
பாரதந்தனை முடித்த மூலா இந்த
பாரிலுனை யன்றிகதி யாரிருக்கின் றுருரையுங்
தேமேவ என் கோமேவ

பஞ்சபாண்டவர்கள் திரியோதிகளிடம் சூதாடி தங்களுடைய நாடுநகரங்களை தோற்று, பனிரெண்டு வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அக்யாதவாசமும் கழிக்க, துரௌபதியோடு செல்லும்போது, ஐந்தாவது வனமாகிய சைந்தவமகாரிஷி வனத்தில் இருக்கும்போது, அங்கு துரௌபதி மாங்கனியைக்கண்டு, கோய்து கொடுக்கும்படி அர்ச்சுனனைக்கேட்குதல்.

பூமிமெச்சிடும் என்ற காவடிச்சிந்து சந்தம்.

அன்றுவில்வளைத்து என்னைமாலையிட்ட தீரனே
ஒய்யாரமான செம்பிரனே நான்
கண்டமாங்கனியை இன்றுகொய்துதாரும் வீரனே
எண்ணியவெண்ணம் இப்போதே முடிந்திட எண்ணுவாய்
அதையுண்ணவே கனி நண்ணுவாய் அதை
யீய்ந்து என்மனந்தேற்றியருந்திட பண்ணுவாய்

அர்ச்சுனன் மாம்பழத்தை அறுப்பது.

[illegible]போலே என்ற சந்தம்.

அதோ தாயிருக்குது [illegible]மேல் 85903 அது
யார்க்குமெட்ட[illegible] புவிமேலே
இதோ அறுக்கிறேன் நானே என்
வீரபதிருவாய மானே
[illegible]திரதீபமிட் டேனே மிகு
[illegible]தாய் டேனே
அந்த மிருந்தகனி பெண்ணே கீழ்
அறுந்துவிழுந்து பார் கண்ணே
எடுக்கமுடியவில்லை பாரம் இதை
யாரெடுப்பாரினை நேரம்

வீமன் தனையழையும் மாதே அந்த
வீரனெடுப்பாரிப் போதே

திரௌபதை வீமனையழைத்துவந்து மாங்கனியை எடுக்கச்சொல்ல அவர்எடுக்க முடியாமல் சொல்லுதல்.

சங்கரனே சங்கரனே யென்ற சந்தம்.

கண்ணேயென் கண்மணியே காரிழையே திரௌபதையே
என்னாலே யிதையெடுக்க ஆகாது ஆகாதே

எடுத்தெடுத்து பார்த்தாலும் இம்மியினும் அசையவில்லை
அடுத்திதனையெடுப்பதற்கு யாராலும்முடியாது

பார்த்தாலே மாங்கனிதான் பாரமிகதோணுதிது
பேர்த்தெடுக்கப்புவிமீது முடியாதேயெவராலும்

அண்ணனையும்கேளாது யானிங்கேவந்ததினால்
என்னவினை நமக்கேதான் வந்திடுமோயறியோமே

நகுலனையும்சகாதேவன் றனையழையு மரைநொடியில்
தகையுடனேயவர்கள்வந்தால் தானெடுப்பார்தார்குழலே.

திரௌபதை நகுலசகாதேவரை யழைத்து மாம்பழத்தை யெடுக்கச்சொல்ல. அவர்கள் எடுக்க முடியாமல் சொல்லுதல்.

கொம்மிச் சந்தம்.

மாது திரௌபதை தானழைக்க இள
மன்னன் நகுலன் சகாதேவன்
ஆதரவாகவே அண்ணனிருப்பிடம்
அன்புடன்வந்துமே சேர்ந்தார்கள்.

அண்ணன் தம்பி யிருபேருமாகக்கூடி
அன்புடன்மாம்பழந் தானெடுக்க
குன்றுமலைபோல நின்றதில்லைவிட்டு
கொஞ்சமேனுமது அசையவில்லை

அண்ணை பிருவரே அன்னமே பாஞ்சாலி
அய்யய்யோவெங்களா லாகாது

என்னக்கனியிதோ யாரெடுப்பார்களோ
எங்களிருவர்க்குந் தோணவில்லை
இந்தவுலகினில் யாருமெடுத்திடார்
யார்க்கும்பெரியவர் தருமரையும்
சுந்தரமாக அழைந்தாலவர்வந்து
விந்தையதாக எடுததிடுவார்.

திரௌபதை தருமராஜரை யழைக்குதல்.

வாசுதேவனே என்ற சந்தம்.

சரணம்சரணமே தருமநந்தரே
தருணம்வருகவே தையல்சரணமே

மாம்பழந்தன்னே மாதுகண்டேனே
வேண்டவிஜயனும் வீழச்செய்தாரே.

அருத்தபழம்தரை யடைந்ததேயதை
எடுக்கயாராலும் முடியவில்லையே

என்னவினையிதோ யாங்களரியோமே
முன்னேசெய்வினே மூண்டதோகாணும்

தருமர் சொல்லுதல் மேற்படி சந்தம்.

யாவருண்பதோ யறியாமல்கொய்தீர்
பூவிலெங்கதி நேருமோகாணேன்

தேவர்வைத்ததோ திகழ்மகரிஷி
யாவர்வைத்ததோ யாதுநேருமோ

மோசம்வந்ததே நம்மனமும்நொந்ததே
வாசுதேவனின் கிருபையிதுவோ

தருமர் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை தியானிப்பது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

காராயவண்ணமணி வண்ணநேய
கனசங்கு சக்ரதரனீள்
சீராயநேயமலர் வாயதூய
ஸ்ரீராம ராமனெனவே
தாராயவாழ்வுதரு நெஞ்சசூழ
தாமோதராய நமவேசம்
நாராயணாய நமவாமனாய
நமகேசவாய நமவே.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி எழுந்தருள அவரிடம் த தங்கள் செய்தியைக் கூறுதல்.

சோமசேகரனருளும் என்ற சந்தம்.

சாமளவடிவங்கொண்ட வண்ணா வண்ணா-இக
சமயமெங்களைக்காரும் கண்ணா கண்ணா

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

எந்தனையழைத்ததிப்போ ஏதுஏது-இப்போ
யானறியவே செய்தி ஓது ஓது

தருமர்.

இத்தப்பியருடன்பிறந்த நானே நானே-என்
சித்தங்கலங்கலாச்சு தானே தானே

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

வந்தகுறைகளென்ன அய்யா அய்யா-அதை
சுந்தரமாயுரையும் துய்யா துய்யா

தருமர்.

மாங்கனிதனை விஜயன் கொய்ய கொய்ய-அது
மண்ணில்விழ வெடுத்தார்கள் பய்ய பய்ய

தீங்கோவெனவறியேன் தேவா தேவா-அதன்
சேதியுரை மகானு பாவா பாவா

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

நூறாண்டு தபத்தினி லிருப்பார் இருப்பார்-பின்
ஞல்வந்து சயிந்தவர் புசிப்பார் புசிப்பார்

வாரும்சமயமிது அவர் அவர்-அவர்
வந்தால் முழுகோப முடையார் உடையார்

கொல்லநினைத்திடுங் குணத்தர் குணத்தர்-மிகு
கோபந்தனையடைந்த மனத்தர் மனத்தர்

கல்லாக மண்ணாக சாபம் சாபம்—அவர்
கண்டாவிடர் வந்து நேரும் நேரும்

85903

தருமர்.

எந்தவிதமானாலும் காரும் காரும்—இந்த
ஏழைகள் உயிர்பெறுக பாரும் பாரும்

உந்தனையன்றி திக்கு யாரு யாரு—வேறு
உண்டோகிருஷ்ண தேவா கூறு கூ

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஐவர்களையும் திரௌபதையையும் மாமரத்தடியில் அழைத்துக்கொண்டுவந்து உற்றது சொன்னால் அற்றதுபொருந்தும்? எனச் சொல்லி ஒவ்வொருவருடைய மனதையும் சோதிப்பது.

மார்கழிமாதம் திருவாதிரைநாள் என்ற சந்தம்.

தம்பியர் நால்வர்க்கும் மூத்தவராகிய
    தருமராந்தரே கேளும்
அம்புவியில் நின்மனம் உற்றதுசொன்னால்
    அற்றதுதான் பொருந்தும்

தருமர்.

பெரியதந்தைபிள்ளை துரியனும் நாங்களும்
    பிரியமாயுடன் கூடி
தரணியையாண்டு யாவருங்களிக்க
    நினைந்தது என்னுண்மை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

தருமருரைத்ததால் இருநூறுயோசனை
    தானுச்சென்றது கனியும்
பெருமதகரிவீம சேனனே நின்மனம்
    பிசகாமல் சொல்லவேணும்

வீமன்.

துரியன் நூற்றொருவர் சகுனியும் போரினில்
    ஜெயம்பெறவே கொன்று
திரௌபதியை பங்கம் செய்த துர்ச்சாதனன்
    துஷ்டனை மார்பிளந்து
மங்கையாள் சபதம் முடித்துத் தருமருக்கு
    மண்டல முடி சூட்டி
எங்கும் புகழ்பெற ஆளவ வரடியை
    யாவரும் பணிய வேணும்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

அண்ணனுரைத்ததால் நானூறுயோசனை
    அருங்கனி யேகினது
உன்மனந்தன்னி லுள்ளதையுரையும்
    நன்மன காண்டீபா.

அர்ச்சுனன்.

என்மனந்தன்னி லிருக்குநினைவை
யெடுத்துரைக்கின்றேன் கேள்
உண்மையாய் கர்ணன் சகுனியைக்கொன்றண்ணன்
உலகத்தை யாளவேணும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

அர்ச்சுனனுரைத்ததால் இந்தபாங்கனிபோச்சு
அறுநூறு யோசனையே
விற்பன நகுல சகாதேவா நீங்கள்
விளம்புவீர் மனதுற்றதை

நகுலன்.

அனியாயஞ்செய்த திரியன்படையொழித்து
அஸ்தினாபுரி தன்னையே
அண்ணனுக்குமுடி சூட்டியேயாள
யான்மகிழ்ந்திட வேண்டும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

நகுலனுரைத்ததால் எண்ணூறுயோசனை
நாடினதே கனியும்
தகைபெருசகாதேவ நின்மனதுற்றதை
சடுதி யுரைக்கவேண்டும்

சகாதேவன்.

பரந்தாமாவுன் கிருபையதனால்
பதினெண்ணூறுத்தம்
திறமுடன்செய்து பகைவரையொழித்தண்ணன்
சீர்த்தி யடையவேணும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

ஐவருரைத்ததால் ஒன்பதுநூறுயோசனை
அடைந்தது மாங்கனியும்
பைவிழியுடைய திரௌபதாயீயும்
மனதிலுற்றதை சொல்லும்

35903

விருத்தம்

...ப்படையிர்கொன்று சிப்பவன்பெலும்பாக்கொண்டு
சொரிகின்றவுதிரந்தனனைத் தலையிர்குபெண்ணையாக்கி
பிரியமாய்சூந்தல்வாரி ... மணிமுடிக்கயெண்ணம்
அரிகரிபென்றும் ... போல் அடைந்ததுகனியும் மண்மேல்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சோல் விருத்தம்

பூவையேயெந்தன்மாட்டு பொய்தன்னைசொன்னதாலே
மேவியசனியுங்கீழே விழுந்தது வுண்மையாக
ஆவியிற்கொண்டவெண்ணம் அரைகுவாய்பட்டியின்றி
தாவியேபொருந்துமிந்த தகைபெறுகனியிதாமே.

திரௌபதி உண்மை சொல்லுதல்.

மலடிவயற்று மகன்போலே என்றசந்தம்.

பாவிதிரியன்சூதாலே அவன்
பண்ணியவரக்கு மாளியிலே அப்
பாண்டவரிறந்தார் மண்மேலே-எனும் உரையாலே

இருப்பது பிறந்ததும் யாமறியோம் இதை
எவ்விதமாக செரிக்கிடுவோம் என
பொருப்புடன் வில்வளைத்தோர்க்கோம் பெண் தருவோமே

எனவென்தந்தை தெரிவித்தார் புவி
யாள்பலராசரும் மிகவந்தார் அதில்
கனமிகு கர்ணனுடன்வந்தார் அவர் தன்னாலே

வளைந்தது என்வில்லென்றாரே அதன்
உளவறியாமல் யவன்பேரே என்
கணவனென்றெண்ணினன் நிசம்பாரே பின் அரியேனே

அச்சபைதன்னில் காண்டிபரும் ஒரு
மறையவர்போல வுடன் நீரும் வில்
வெற்றியாய்வளைத்து மணர்ந்தவரும் எனைக் கொண்டாரே

கீழேவிழுந்தகனியுமது மிகு
சீராய்மேற்போய் பொருந்தியது உயர்
காரார்வண்ணன் வாழ்த்தியே துவாரகை சென்றாரே

கொரக்கோட்டை.

ப. வடிவேலுசெட்டியா ரவர்களாலியற்றிய.

மாம்பழக் கொம்மி.

முற்றிற்று.

எமது விலாசம்—பூ. சு. குளசிங்கமுதலியார் அண்டு, சன்ஸ்,
௨ 95 கல்லம் பஜாருசெட்டி வீதி, வேப்பேரி போஸ்ட், மதறாஸ்.